

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823201443
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8823201443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 1.198,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Csp/76/2023-90 zo dňa 29.11.2023 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 68,36 eura s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 17,09 eura od 21.08.2023 do zaplatenia, zo sumy 17,09 eura od 21.09.2023 do zaplatenia, zo sumy 17,09 eura od 21.10.2023 do zaplatenia, zo sumy 17,09 eura od 21.11.2023 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti rozsudok vo výroku II. potvrdzuje.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov celého konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 615,24 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 615,24 eur od 21.07.2023 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietam.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 2 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 1.128 eur, a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 66 splátkach vo výške 25 eur mesačne. Z predložených listinných dokladov mal ďalej za preukázané, že žalovaný do podania žaloby v prospech veriteľa uhradil finančné prostriedky vo výške 0 eur. Súd prvej inštancie zistil, že v danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 15,90 %, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 7,84 %. V

danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj ako „OZ“) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

Súd prvej inštancie ďalej skúmal platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, keď skúmal, či došlo k zosplatneniu dlhu, či zosplatnenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom, či je platné a či má právne účinky predpokladané zákonom. Dospel k záveru, že žalobca nepreukázal súdu doručenie vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru osobne žalovanému. Žalobca súdu doručil a preukázal len doručenie výzvy, v ktorej upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný, no nie samotného vyhlásenia predčasnej splatnosti. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nemôže požadovať jednorazové splatenie celého dlhu, ale len splatných splátok. Súd prvej inštancie tiež ex offio skúmal v zmysle ust. § 54a Občianskeho zákonníka, či niektoré splátky neboli premlčané. Zistil pritom, že žiadna splátka premlčaná nebola. Prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2020, žaloba bola podaná dňa 21.07.2023. Žalobca má nárok len na dlh z istiny z 36 splatných splátok, ktoré boli splatné do podania žaloby v sume 615,24 eura. Suma úveru bola 1.128 eur, istina pripadajúca na jednu splátku je tak 17,09 eura. Keďže 30 splátok nebolo splatných ku dňu podania žaloby, žalobca má preto nárok na istinu zo zvyšných 36 splátok, čo predstavuje 615,24 eura. Na základe uvedených záverov súd prvej inštancie vyhovel žalobe len čo do sumy 615,24 eura ako zvyšku neuhradenej a splatnej istiny. Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom istiny a úroku ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie zároveň priznal úroky z omeškania zo sumy dlžnej istiny až od 21.07.2023, no len zo sumy dlžnej istiny, ktorú považoval za dôvodnú.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte ako „CSP“). Uviedol, že nakoľko žalobe vyhovel čiastočne, po prepočte bol úspešnejší žalobca v pomere 51%, žalovaný bol úspešný v pomere 49%. Žalobca má preto nárok na náhradu trov konania v pomere svojho úspechu, t.j. 2% (51%-49%).

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu žalobca uvádzal, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia dodal, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

Žalobca ďalej poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil skutočnosť doručenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a teda táto skutočnosť by mala byť pre súd nesporná, avšak súd prvej inštancie z vlastnej iniciatívy poprel skutkové tvrdenia za žalovaného a mal za to, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému doručené nebolo. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Takýto postoj súdu by narušoval princíp rovnosti zbraní, ktorý je upravený aj v prípade spotrebiteľských sporov.

V prípade, ak by aj súd prvej inštancie dospel k záveru o neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru, čo však žalobca vzhľadom na vyššie uvedené popiera, bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa s nárokom žalobcu na priznanie dohodnutých a nepremlčaných splátok, ktoré boli splatné do dňa rozhodnutia súdu. Žalobca citoval ust. § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté. Súd prvej inštancie v bode 57. odôvodnenia rozsudku uviedol, že žalobca má nárok len na dlh z istiny z 36 splatných splátok, ktoré boli splatné do podania žaloby v sume 615,24 eura. Vzhľadom na ust. § 217 ods. 1 CSP mal súd v prípade neplatného zosplatnenia úveru priznať žalobcovi nárok na zaplatenie splatných a nepremlčaných splátok, ktoré boli splatné ku dňu rozhodovania súdu, t. j. ku dňu 29.11.2023 a nie ku dňu podania žaloby.

Navrhol, aby odvolací súd, v zmysle ustanovení CSP napadnutý výrok II. a výrok III. rozsudku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodovanie. Žalobca si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania. Keďže žalovaný odvolaním nenapadol I. výrok o čiastočnom vyhovení žaloby, tento nadobudol právoplatnosť, a tak nebol predmetom preskúmania odvolacím súdom.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov a námietok žalobcu, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

10. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. V danom prípade išlo vzhľadom k subjektom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.07.2020 (dodávateľ podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a spotrebiteľ podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka) o zmluvu spotrebiteľskú podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Možno bez najmenších pochybností konštatovať, že v danom prípade išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol. Zároveň túto úverovú zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania spotrebiteľovi, možno podľa ustanovenia § 1 ods. 1 a 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ.

14. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že nemal odvolacie námietky voči záveru súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti dohody o úrokoch vo výške 15,90 % podľa § 39 OZ z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi pre ich neprímeranosť. Tento skutkový a právny záver súdu prvej inštancie preto nepodliehal odvolaciemu prieskumu a odvolací súd ho považoval za nesporný.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že by došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru dňa 19.12.2020 v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 veta druhá OZ, preto predčasné zosplatnenie úveru vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon veriteľa pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ tohto ustanovenia sa pre účinné zosplatnenie vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi.

17. Súdna prax ustálila ohľadom jednostranných právnych úkonov (upozorňujúca výzva, oznámenie o zosplatnení), že sa vyžaduje ich preukázateľné doručenie resp. dôjdenie do dispozičnej sféry adresáta v zmysle § 45 ods. 1 OZ (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020). Hoci žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 28.10.2020 k úhrade nedoplatku na splátkach s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru (rub č.l. 34 spisu), nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostalo predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.12. 2020 (rub č.l. 35 spisu) .

18. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pritom dlžníkovi poskytuje ochranu, aby mu reálne bola poskytnutá možnosť vyhnúť sa zosplatneniu úveru tým, že na základe doručenej upozorňujúcej výzvy veriteľa v poskytnutej lehote nie kratšej ako 15 dní, uhradí dlžnú časť záväzku. Pokiaľ žalobca namietal v odvolaní, že oznámenie o zosplatnení úveru bolo žalovanému doručené najneskôr spolu so žalobou (27.01.2023), s účinkami zosplatnenia úveru spätne k 19.12.2020 (ako žalobca tvrdí v žalobe), toto nemožno akceptovať, nakoľko by to bolo v rozpore s § 53 ods. 9 OZ a § 565 veta druhá OZ.

19. Pokiaľ žalobca potrebné zistenia v konaní odvodzoval od jeho nerozporovaného tvrdenia ohľadne doručenia oznámenia predčasného zosplatnenia žalovanému na základe ustanovenia § 151 ods. 1 CSP, takýto postup v spotrebiteľských sporoch (§ 290 - § 306 CSP) nepovažuje odvolací súd za náležitý v prípade, že súd požaduje skutočné preukázanie žalobcom tvrdenej skutočnosti o predčasnom zosplatnení úveru ku dňu 19.12.2020. Súd prvej inštancie požadoval relevantný dôkaz o skúmaní platnosti úkonu predčasného zosplatnenia, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Uvedený postup súdu prvej inštancie je v súlade s ustanovením § 295 CSP.

20. V sporoch s ochranou slabšej strany súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 CSP). Zároveň je potrebné v individuálnych spotrebiteľských sporoch dôsledne aplikovať aj ustanovenie § 132 ods. 3 CSP, lebo nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa, ak žalobca v žalobe iba označí, ale nepripojí všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení. V dôsledku informačného deficitu, ktorý je pre spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch obvyklý, musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (C-40/08, C-618/10, C-243/08) vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch je revitalizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia. Toto pravidlo neplatí jedine vtedy, ak spotrebiteľ s takýmto postupom nesúhlasí, teda prejaví vôľu byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou naďalej viazaný (Števček, M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, 1030-1031 s.)

21. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje výlučne v sporovom konaní. Jej použitie v sporoch s ochranou slabšej strany je limitované. Zo základného princípu zakotveného v článku 6 Základných princíпов CSP vyplýva, že ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu, je prípustné modifikovať všeobecné pravidlo, že strany sporu majú možnosť uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany v rovnakej miere. Slabšia strana (vo význame ustanovení § 290 až 323 CSP) je zvýhodnená pri realizácii tohto procesného práva. Procesné úkony slabšej strany nepodliehajú

sudcovskej koncentrácii konania, zákonná koncentrácia v materiálnom význame de facto existuje aj v konaniach s ochranou slabšej strany (Števček, M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, 579 s., 584 s.).

22. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok aplikáciou ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019).

23. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

24. Keďže sa úver z vyššie uvedeného dôvodu považuje za bezúročný a zároveň nebolo preukázané, že by žalobca zmluvný vzťah platne predčasne ukončil, žaloba je dôvodná len v časti do rozhodnutia vo veci splatných splátok istiny úveru. Žalovaný čerpal úver vo výške 1.128 eur, ktorý mal splatiť v 66 splátkach od 20.08.2020 do 20.01.2027, pričom nič neuhradil. Výška mesačnej splátky istiny potom predstavuje 17,09 eura (1.128 eur čerpaný úver delené 66 splátok = 17,09 eura). Vzhľadom na neúčinné predčasné zosplatnenie úveru mal žalovaný uhradiť do vyhlásenia rozhodnutia vo veci (29.11.2023) celkom 40 splátok istiny á 17,09 eura splatných od 20.08.2020 do 20.11.2023, teda spolu sumu 683,60 eura, pričom nezaplatil nič. Časť z tejto sumy vo výške 615,24 priznal žalobcovi súd prvej inštancie vo výroku I., ktorý už nadobudol právoplatnosť 03.01.2024. Vzhľadom na ust. 217 CSP preto odvolací súd priznal žalobcovi ešte nezaplatené splatné splátky ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie vo výške 68,36 eura. Vo zvyšnej žalovanej časti správne súd prvej inštancie žalobu zamietol. Splatnosť splátok istiny č. 41 až 66 á 17,09 eura, splatných od 20.12.2024 až 20.01.2027, ešte v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie nenastala a tieto by mal žalovaný ďalej splácať v režime ich splatnosti.

25. Neuhradením splátok istiny úveru riadne a včas (do 20. dňa príslušného mesiaca) sa žalovaný dostal do omeškania s plnením a žalobcovi vznikol nárok na zákonný úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ vo výške v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalovaný sa dostal do omeškania vždy nasledujúci deň po splatnosti tej-ktorej splátky istiny. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.198,66 eura od 30.12.2020 do zaplataenia a súd je jeho návrhom viazaný. V prípade neuhradených splátok istiny č. 37 až 40 á 17,09 eura splatných od 20.08.2023 do 20.11.2023, súd priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania 5 % ročne z dlžných súm istiny odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej splátky do zaplataenia. Odvolací súd potvrdil zamietnutie žaloby aj vo zvyšnej časti príslušenstva.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 68,36 eura s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 17,09 eura od 21.08.2023 do zaplataenia, zo sumy 17,09 eura od 21.09.2023 do zaplataenia, zo sumy 17,09 eura od 21.10.2023 do zaplataenia, zo sumy 17,09 eura od 21.11.2023 do zaplataenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok vo výroku II. potvrdil.

27. Podľa § 389 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. O nároku na náhradu trov celého konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov celého konania vzhľadom na približne rovnaký úspech strán sporu v celom konaní.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).